

# { אז נדברו }

פרשת שופטים תש"פ | עלון מספר: 478 | חודש אלול טוב ומבורך!!

## הורים יקרים... הבחור כארזים שלכם מחכה לפעקאלע מהבית...

שוב שולחים את הבחורים לשיבות... וזה קשה!!! כן... הבחורים בטוחים שרק להם קשה... הם לא יודעים שגם להורים קשה... ובפרט לקראת חודש אלול הנוכחי שזה לארבעים יום תמימים ש... שהלב מחסיר פעימה... גם הימים הנוראים בפתח... והדאגה הטבעית של אמא האם הכל יהיה בסדר... האם לא תהיה חלילה הידבקות... והאם יהיה לבן שלי טוב... האם לא יחסר לו כלום... אבל!!! הורים יקרים... אני רוצה להחכים אתכם בנקודה חשובה שאולי היא לא לגמרי ברורה...  
הבחור'ל שלכם רוצה חום ואהבה!!!! כן... פעם זה היה ברור... אבל עכשיו זה כבר פחות ברור... סו"ס הוא בחור כארזים... מתרועע עם החברים... הוא מסתדר מצוין... והוא מתקשר ומחכה לאיזה משהו מהבית... שנביא לו איזה חבילה מהבית... ואני שוברת את הראש... מה... מה אני יכולה להביא לו?? הרי בטח הוא היה רוצה משהו מיוחד... מה?? מה אני יכולה לתת לו? אבל לא!!! הוא לא רוצה משהו מיוחד!!! הוא רוצה את אותה עוגה... שבבין הזמנים הוא לא נגע בה... הוא אמר שהוא לא אוהב אותה... אבל בישיבה??? הוא ילקק את האצבעות... כי זה לא הטעם של העוגה!!! זה הטעם של הבית!!! קבלתי פעקאלע מהבית...

בבין הזמנים הוא לא אמר את זה אפילו פעם אחת... כן... גם כשנמצאים בבית אף פעם לא מתגעגעים לבית... מתי מתחילים להתגעגע?? כשיוצאים מהבית... אז אותו דבר כאן: כשאתם שולחים לו חבילה... לא בטוח שהוא כ"כ צריך את התכולה... הוא צריך את הפעקאלע...

כבר כמה פעמים הזכרתי כאן את הוורט על יעקב אבינו ששולח בפעם השניה את שנים עשר שבטים לאיש אדוני הארץ ה"כעוס" וה"קפדן" וה"חשדן" ויעקב אבינו מחליט לשמח אותו עם חבילה... "קחו מזמרת הארץ בכליכם, מעט צר, מעט דבש, נכאת ולוט בטנים ושקדים..."

אני לא מבין: יש לך פה עסק עם האיש הכי חזק בעולם!!! שכל האוצרות של מצרים בידיים שלו... ומה אתה מביא לו?? אביסלע צרי... אביסלע דבש... זה כמעט לעשות ממנו צחוק?? עדיף כבר להגיע בלי כלום מאשר לבא עם המשלוח מנות הדל הזה?? מה התשובה??

בהמשך הפסוק כתוב שנצנצה ביעקב רוח הקודש והוא רמז להם שהאיש המפחיד הזה הוא לא אחר מאשר יוסף בכבודו ובעצמו (וקל ש-י יתן לכם רחמים לפני האיש ושילח לכם את אחיכם אחר... - הכוונה ליוסף) זאת אומרת: יעקב אבינו ניסה לחשוב איך לשחד את האיש המפחיד הזה... והוא מצא את עצמו מכין לו פעקאלע... פעקאלע של אבא אוהב... והאחים מגיעים ליוסף ואומרים לו: שאבא שלנו שלח לך איזה חבילה... יוסף פותח ו... והוא לא מצליח להתאפק... הוא פורץ בבכי... אבאלע שלח לי פעקאלע... יוסף מחבק ומנשק את המעט צרי ומעט דבש... יוסף הגדול גדול פתאום חזר להיות יוסלה המזיניקה של אבא והוא מתענג על הבטנים והשקדים שאבא ארז לי עם כל הלב והנשמה... את מי מעניין כעת כל האוצרות של מצרים?? כל הבר האינסופי שצברתי במצרים לא שווה כאין וכאפס למעט צרי ומעט דבש שאבאלע ארז לי עם כל הלב והנשמה...

כן... אמא יקרה: הבן שלך כבר בחור בארזים... ואל תדאגי... יש ב"ה בישיבה אוכל בשפע... יש לו את כל מה שהוא צריך... לא צריך לדאוג... אבל יש משהו אחד שגם איש אדוני הארץ נמס ממנו... **פעקאלע מאבא ואמא!!!** הוא לא צריך את ה"תכולה"...

הוא לא צריך את ה"תוצרת"... הוא צריך את החום ואהבה שיש בזה... **ואת זה רק אתם יכולים לספק לנו!!!** את המכתב האוהב... ואת העוגה ה[לא] טעימה... שכעת בישיבה היא בשבילו מנה חמה...  
---רגע... ומה יהיה בעשרת ימי תשובה... שכל שנה הילד שלנו מגיע הביתה להתברך מאבא לקראת יום הכיפורים... מה... השנה אבא לא יניח את שתי ידיו על הראש של בנו היקר??

תנוח דעתכם הורים יקרים... גם בזמן שבית המקדש היה קיים... אבא ואמא לא הניחו את ידם על הראש של יענקי... הם כן ברכו אותו!!! **אבל מרחוק**... לא התקרבו... אתם יודעים למה??

כי בזמן שביהמ"ק היה קיים... אבא ואמא שלחו את יענקי ללמוד בירושלים... הם שולחים לו מידי חודש סכומים מכובדים של מעשר שני... והוא אוכל אותם בטהרה... יענקי שלנו עולה ומתעלה ואוכל חולין על טהרת תרומה... ובשבת קודש אפילו על טהרת קודש... אנחנו פה בכפר כבר לא החזקנו מעמד... עד חודש אב כבר שמונים אחוז מהכפר הספיקו להידבק בטומאת מת... וזהו... אנחנו כבר לא שומרים על קפסולות... זהו... זה מה שיש... בשביל זה החגים מתקרבים ואז כולנו נטהר לקראת הרגל ונעלה לירושלים... והנה... ראש השנה כבר עבר... והנה... יום כיפור מתקרב... ואבא ואמא פתחו לספירת שבעה... ויצאו לדרך לירושלים... ביום ח' בתשרי... יענקי הגיע לשערי ירושלים לקבל את פנינו!!! איזו התרגשות... מפסח לא ראינו אותך... לחיצת יד? חיבוק? חס ושלוש!!! אבא ואמא כעת באמצע הבידוד... הם באמצע ספירת שבעה... יענקי!!! חבל עליך!!! אל תתקרב... אנחנו צריכים אותך טהור... תמשיך לאכול בשבילנו מעשר שני... אבא ואמא מברכים את יענקי מרחוק... אל דאגה... ביומיים הקרובים תהיה הזאת שביעי וטבילה ואז המשפחה תתאחד ויצאו מהבידוד... אז תהיו רגועים... החודש שלפני הימים הנוראים בדרך כלל היה די דומה למה שקורה עכשיו!!! שמאז פסח שעבר ממזמן... ההורים כבר מסתמא הספיקו להיטמא... ואילו יענקי שלנו הוא המנורה הטהורה שיושב בקפסולה והוא הנציג שלנו בירושלים... כל מה שנוותר לנו זה להתפלל שיבנה בית המקדש במהרה ותתאחד המשפחה של קוב"ה ושכנתיה...

זמן אלול פורה, מוצלח ומנוצל לקרבת ד' ושטייגען גדול לכל בחורי ישראל שעליהם עומד העולם!!!

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

נא לעורר רחמי שמיים לרפואת

חיים ניניו בן יאקוטה

בתוך שאר חולי ישראל

### להשתתפות בהוצאות

**הגליון:**

**בבנק:**

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

**באשראי:**

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

**בטלפון:**

(מענה ממחשב)

0799-654321

**תודה מראש!!!**

כל שותפות שלכם

מחזקת את ידינו...

**ניתן להשיג כמות מצומצמת של החוברת החדשה "בשובי לירושלים- שבת קודש" במוקדים הבאים:**

**בני ברק:** קבוץ גלילות 9- 0556728458 | חזו"א 34 0527117271 | ר"ע אזור הרב קוק- 0527603814

**משפ' בוימ, השלושה 11 | קרית הרצוג:** הרב גניחובסקי 20- 0527616750

**ירושלים:** נחמיה 10 | רמות ד'- רובין 47 קומה ב' | **אשדוד-** 0504120311 | **רחובות:** 0548423047

**מודיעין** עילית חפץ חיים 14 089742750 | **אופקים:** שפירא- 0534112035



## לא לוקחים ריזיקות על החיים...

יש פסוק מסתורי בסוף ספר תהילים... "יהלמני צדיק חסד ויכחזני שמן ראש אל ימי ראשי, כל עת תפילתי ברעותיהם" הבנת מה כתוב בפסוק הזה?? טייטש!!! מה ביאורי מילים הפשוטים ביותר בפסוק הזה?? אז ככה: המדרש תהילים אומר דבר פלאי: 'חייא כסם ר' לוי אמר: כשעה שהלך דוד לגמזו לעשות עמם מלחמה התחיל אומר כל מכה יבואי כראשונה יהיה לראש ולשק, מה עשה יואב הלא כדוש רענו אחד וקבעו כלל החומה וכפף ראשו שהיה רך ואחז בו דוד וקפץ יואב על ראשו של דוד ונתלה בכדוש אמר דוד יהלמני לדיק חסד, מה עשה הקדוש כדוש הוא קנז החומה ועלה אחרי דוד שנאמר באלקי אלגב פזי:

כתוב כאן: שיואב בן צרויה קפץ מעל הראש של דוד המלך ועקף אותו... ואז חלשה דעתו של דוד ואמר: יהלמני צדיק חסד!! מה עשה הקב"ה??

קיצר החומה ודוד עלה אחרי יואב והגיע לאן שיואב בן צרויה הגיע...

הבנת את זה??? אני חושב שאם עד עכשיו היה פסוק שלא הבנו אותו... כעת מצטרף עליו מדרש עוד יותר מסתורי ולא מובן...

מה קרה שם?? מה הסיפור עם הקפיצה הזו של יואב בן צרויה שקפץ מעל הראש של דוד... ומה פשר התגובה של דוד "יהלמני צדיק חסד"... מה קשור לכאן צדיק...?? ולמה בכלל חלשה דעתו של דוד...??

והדברים טעונים ביאור כאויר נשימה!!! אבל מהמכלול של הנושא שם ניתן לקבל תמונה שעל פי זה אפשר לבאר לכה"פ על דרך הדרש כך:

העניין שם היה כך: דוד המלך כידוע כבש המון ארצות... ואיפה שהוא נלחם "ויהי דוד בכל דרכיו משכיל וה' עמו..." היה מקום אחד ויחיד שדוד המלך כביכול נעצר!!! אצל היבוסים!!! היבוסים דווקא לא היו גיבורים גדולים... לא היה מדובר באיזה צבא חזק שהיה מסובך לכבוש אותם... לא!!! הסיפור עם היבוסים היה כך (עכ"פ לחלק מהשיטות) היבוסים היו אנשים חכמים!!! וכשדוד רצה להילחם נגדם הם הבינו שמשק רגיל לא עובד מול דוד... כי הרי ה' איתנו... ובן ארוץ גדוד ובאלוקי אדלג שור... וממילא כמה חיילים ונשק שיהיה לנו דוד תמיד יצא איתנו...

אז מה עושים??? מהו הנשק היחיד שיכול להתרועע את דוד המלך??? חטא!!! הדבר היחיד שדוד מפחד ממנו זה חטא!!! והיבוסים זיהו את ה"חולשה" הזו כביכול... והם החליטו להשתמש בנשק הזה מול דוד... היבוסים התבצרו במצודה... ובכניסה למצודה הם הציבו שתי פסילים של עבודה זרה... ומי שנכנס למצודה היה חייב להתעסק איתם... לפרק אותם... להתקשקש איתם... ורק אז הוא יכל להיכנס למצודה ולכבוש את היבוסים... (עכשיו: אל תשכח שבזמנם יצא דעבודה זרה היה בוער כמו אש עוד יותר מיצא דעירות כיום...) זה היה הטריק שלהם איך להתרועע את דוד!!!

והם צדקו בתרגיל שלהם!!! ועוד איך צדקו!!! ברגע שדוד המלך הגיע לכבוש אותם... ברגע שהוא ראה את הפסילים מרחוק... פתאום הוא נסוג לאחור!! אני לא מתקרב לשם!!! יש שם עבודה זרה ואני לא מתחיל עם עבודה זרה... (שוב: לא לשכוח שיצא דע"ז היה בדיוק כמו עריות ויותר מזה... כך שעצם ההתקרבות לע"ז זה היה כרוך בניסיון להיכשל בזה... כמו שאין אפוסרופוס לעריות... ולכן אם תשים לב בתורה יש עשרות אזהרות לא להתקרב לע"ז) דוד המלך האמיץ והגיבור שעמד ללא חת מול גליית... גם את האריות וגם הדוב היכה עבדך... פתאום אותו דוד המלך עומד כעת רועד כולו מפחד... ומכריז: אני לשם לא מעיז לעלות!!! מה יש?? יש שם עבודה זרה!!! אני לא מתקרב לעבודה זרה... "השמר לך פן תנקש אחריהם..."

אבל רבינו דוד... אתה הרי צדיק יסוד עולם... אף אחד לא חושד בך לרגע שאתה תכשל בעבודה זרה... כן... אתם לא חושדים בי... אבל אני חושד בעצמי... אני לא סומך על עצמי... אני לשם לא מתקרב ויהי מה...

אבל הליגע'ר דוד המלך... מה יש...?? מה קרה?? מה ההיסטוריה?? אז יש שם כמה פסילים ונכון... נכון שיש יצא דעבודה זרה וזה בוער כמו אש... אז מה... אז בשביל זה יש ניסיונות ובעז"ה אתה תתגבר עליהם כמו שכולנו מתגברים תמיד על הניסיון של עבודה זרה??

אבל לא!!! בשום אופן לא!!! דוד המלך האמיץ והגיבור שאף אחד לא מרתיע אותו!!! עומד רועד כולו מפחד אימים... לא!! אני לא מתחיל עם עבירות... אני לא נכנס להימור הכי קטן מול עבירות... אני מוכן ללכת למלחמה הכי מסוכנת... לסכן את החיים הגשמיים שלי... אני סמוך ובטוח שהקב"ה יעזור לי ואני לא מפחד בכלל... אבל ללכת למקום שאני עלול לחטא לה'... בזה אין לי מינימום של בטחון עצמי... אין לי אימון בעצמי...

**מה עושים??? העסק תקועו!!!** צריך לכבוש את היבוסים... וזה ככלום לכבוש אותם... אבל דוד לא מסכים!!! היבוסים מתבצרים להם עם הפסילים האלו וצוחקים עלינו מלמעלה... כולם מנסים לעודד את דוד המלך... לתת לו גב ובטחון עצמי... רבינו... אתה יכול לעמוד בניסיון... אבל הוא לא מקבל!!! אני לא!!! אין על מה לדבר!!! אני לא מכניס את עצמי להימור הכי קטן על חשש הכי רחוק לחטא לה'...

בסוף בסוף... לא היתה ברירה ודוד המלך היה מוכרח להגיע לאיזושהי לפשרה... ודוד המלך הכריז: שמי שסומך על עצמו ומרגיש שהוא מספיק חזק ברוחניות והוא בטוח שהוא לא יכשל בחטא... שהוא ילך להילחם ביבוסים... ואני אהיה אסיר תודה לו ואני אמנה אותו לשר צבא בתמורה... אבל אני לא!!! צר לי... אני לא מרגיש שאני מסוגל!!!

ואז הגיע יואב בן צרויה!!! יואב בן צרויה היה אחיין של דוד... (יש ביטויים מבהילים בחז"ל על גדלותו וקדושתו) יואב הוא נכד של ישי קדוש ה'... ישי כידוע הוא אחד מארבעה אנשים שמתו בעטיו של נחש... **ישי מעולם לא חטא!!!** ישי אבי דוד חייך את צאצאיו להיות נקיים מכל נדנד חטא!!! על הקדושה והנקיות הזו גדל יואב בן צרויה... ומהמקום הזה הוא לא מפחד... לא חושש... אני מרגיש שאני מסוגל לעלות ולהילחם ביבוסים... אני אעבור ליד העבודה זרה ואני אעמוד בניסיון ולא אכשל בחטא... ויואב בן צרויה באמת עלה ונלחם... הסיר את הפסילים

וכבש את היבוסים... ולא נכשל בעבודה זרה... יואב חוזר מהמלחמה ודוד המלך מקבל אותו בהערצה ובהתפעלות עצומה... איך הצלחת לצאת בשלום מהניסיון???

דוד מיד ממנה את יואב לשר הצבא כיאה וכיאות ליהודי קדוש כזה שהצליח להתחכך עם עבודה זרה ולא להיכשל בחטא...

דוד המלך חוזר לביתו ומתמלא בחלישות הדעת... יואב בן צרויה הרבה יותר גדול ממני... הרבה יותר קדוש ממני... הנה... אני מרגיש שאני לא מסוגל לעמוד בניסיון שהוא עמד... לי אין מספיק "בטחון עצמי" לעמוד בכאלו ניסיונות... ואם יואב בן צרויה אוחז בכזו מדרגה שהוא כן מסוגל אז דוד המלך מרגיש שיואב בן צרויה עקף אותנו!!! (זה הביאור על דרך הדרש שדוד המלך אוחז בברוש הרך... דוד המלך אוחז את עצמו כ-רך שיכול בקלות להיכשל בחטא ולכן הוא מחזיק חזק בברוש הרך הזה ש... שלא ילך לאן שהוא יכול להיכשל... ויואב בן צרויה קפץ על הרכות הזו והוכיח שהוא קשה כארז ויכול לעמוד בניסיונות שדוד הרך לא יכול לעמוד בהם...)

ואז מתחילים להגיע לדוד כל מיני מחשבות... רגע... בעצם מי אמר שאני לא מסוגל לעמוד בניסיונות... אולי אני כן יכול... אולי אני צריך טיפ טיפה יותר להאמין בעצמי שאני מסוגל להתגבר...???

**כן... אתה מכיר את המחשבות ה"בריאות" האלו??** מי שאין לו בטחון עצמי... צריך לפעמים לנסות להיות אופטימי... להאמין בעצמו... אני יכול... אני מסוגל... אני אקפוץ למים ואני פתאום אגלה את היכולות שלי...

כן... המחשבות האלו הם אולי נכונות בייחס לבטחון עצמי... (גם זה בערבון מוגבל... סו"ס בתור יהודים הרבה יותר מומלץ להתמלאות בבטחון בה' שהוא הנותן ונתן ויתן לי כח לעשות חיל מאשר בטחון מרומה ושקרי ב-עצמי) אבל בייחס ליצר הרע??? **כאן אין מקום לבטחון עצמי!!!** לא משחקים עם סכנת חיים... לגוף אין חלקי חילוף... אתה יכול להמר על סכומי כסף... להמר על נפילה מקומה ראשונה... אלא לא מקומה עשירית... **להיכשל בחטא זו נפילה מקומה עשירית!** כן... לא פחות מזה... דוד המלך לא מוכן לקחת ריזיקות על סיכונים כזה סדר גודל! דוד המלך בייחס לחטא מעדיף להמשיך להיות חסר בטחון עצמי כל החיים... אבל כמובן שיש לזה מחיר!!! הנה... יואב בן צרויה עקף אותי... הוא נכנס למגרש של ניסיון והוכיח את הנאמנות שלו לקב"ה... הנה... הוא עבר צמוד לחטא וניצל ממנו... ואני לא... הוא זכה לכבוש את המצודה ואני לא...

נו... להתמלא בקנאת סופרים בהתגברותו של יואב בן צרויה או לא???

**לא!!! מתעקש דוד!! אני לא מתקנא בו!!!** אני עומד לגמרי מאחורי ההחלטה שלי... אני לא לוקח סיכונים של הסלמה מול היצר הרע שלי ויהי מה!! גם אם זה כרוך בהפסדים... גם אם זה כרוך במחירים... ואפילו מחירים רחניים... כן... כל בעל עסקים יודע שלא לכל עסקה צריך לגשת! גם אם יש עסקה מאוד מפתה... שיש לו תשואה מאוד גבוהה... אבל אם היא כרוכה בסיכונים שעלולים להיות יותר גדולים מהריונות... צריך לוותר עליהם בגבורה... **זה גאונות של דוד!!! אני לא לוקח סיכונים!!!**

בשביל הביטוח הזה שאני לא לוקח הימור על הזמן שלי!!! סו"ס הרי יכול להיות שאתקע פה שמונה שעות... אז על הספק הזה משלם כסף... אני מוכן לשלם כסף ולו בשביל לוודא שאני לא הולך לשרוף לילה שלם בנסיעות... זה שהלך לך הפעם... והגעת יותר מהר ממני... שיהיה לך לבריאות... אני שלמתי כסף בעיקר על כל צרה **שלא!** **שלא!** תבא!!! שווה לשלם מחיר על כל צרה **שלא** תבא...

אני משלם פה כסף על הזמן היקר שלי שאני לא מוכן לקחת עליו סיכון..

זה א' ב' של המושג ביטוח!!! **על אותו משקל:** אני צריך להיות מוכן נפשית לשלם מחיר **תורני**... על הרוחניות שלי שהיא כ"כ יקרה לי שאני לא מוכן להמר עליה אפילו באחוז הכי קלוש... כן... יש כל מיני הצעות לקרב רחוקים וכיוצ"ב שזה כרוך בלהחזיק פלאפון חכם וכדו'... ובא כעת נשאיר את הנושא הזה פתוח... בא נגיד שיתכן ויש כאלו שכן צריכים ללכת על האופציה הזו... **אבל אני לא!!!** אני לא מסכים...

אבל למה לא?? חבל... אתה מפסיד המון זיכוי הרבים?? ואתה יכול לעזור לכל כך הרבה יהודים?? אתה יכול להחזיר בתשובה דרך הרשת?? יש פה כאלו שזכו דרך הרשת לענות תשובות הלכתיות קריטיות בנושאים העומדים ברומו של עולם... ואתה עומד מהצד ומפסיד את הזכות הגדולה הזו?? נו... מה תענה להם???

אז שוב... אני מכיר כאלו שכשהם מתמודדים מול כאלו טענות... הם עסוקים בלהכתיים... בלהכחיש את העובדות... ולנסות להוכיח שדרך האינטרנט אי אפשר לקרב יהודים... ואם אתה שואל אותי... אני לא אוהב את הבריחה הזו!!! למה ללכת סחור סחור?? למה לנסות להכחיש עובדות?? תגיד להם: אתם צודקים!!! אני באמת מפסיד!!! יתכן שאתם באמת זוכים לעשות דברים טובים יותר ממני... אתם באמת עוקפים אותי... ואני משלם פה מחיר!!! **אבל אני עומד מאחורי המחיר הזה!!!** שווה לי לשלם את המחיר הזה בשביל לא להמר על הרוחניות שלי שיקרה לי יותר מכל... כשדוד המלך מכריז אני לא מתחרט שלא כבשתי את מצודת דוד... הוא יודע טוב מאוד שיש פה מחיר ש"הלמני צדיק חסד ויוכיחני" אבל אני לא!!! אני לא מוכן לשלם את המחיר הזה... אם אני החלטתי לא לגשת לעיסקה מסוימת... זה לא תמיד אומר שאני חושב שהעיסקה הזו לא כדאית!! יתכן שהיא כדאית ועוד איך... אבל אני בשיקול דעת שלי... כשאני מעמיד סיכון מול סיכוי... אצלי הסיכון הוא כ"כ חמור... שאין שום רווח שעומד משקל נגד זה!!!

זו תובנה מאוד חשובה שצריך לאמץ אותה... ונא לא לשכוח את סוף המדרש... שבסופו של דבר הקב"ה לא נתן לדוד להפסיד מזה... מי שנשאר מאחור מרוב אחריות לידישקייט לא מפסיד מזה!! זה בדוק!!

דברים מאוד מאוד טובים שאפשר לעשות דרך הרשת... **ואפשר!!! נא לא להתכחש למציאות!!!** יש כאלו שמתעקשים להגיד שלא!!! אז זהו שכן!!!

כמו שכולם מודים שאפשר לשרוף בן אדם ולמחוק אותו בוואצפ אחד שנשלח בקבוצה ומשם זה "רץ ברשת..." ככה אפשר לקדש את שמו יתברך בעולם בלחיצת כפתור אחת... וזו עובדה!!

לא צריך להתכחש למציאות... ואין טעם לשחק אותה ראש קטן...

**רק מה??? השאלה היא: האם אני הולך על הסיכונים שיש בזה או לא???**

דוד המלך יודע בוודאות שהוא משלם מחיר רוחני ותורני על הפחד שלו מחטא!! הוא לא מנסה לטייח את המחיר הזה!! "הלמני צדיק חסד ויוכיחני"!! יואב בן צרויה בקדושה שלו הולם אותי... עוקף אותי... מדלג עלי ויכול להיות שיש לו הצלחות יותר גדולות ממני... אבל דוד מוותר באדיבות!!! אני אזהיר!!! והזהירות שלי מנפילות שווה אצלי מחיר!!!

כן... על ביטוח משלמים כסף!!! ביטוח שווה כסף!!! לסיכון יש מחיר!! יש השקעות מפתות מאוד שצריך לדעת לוותר עליהם בגבורה בשביל לא להיכנס לסיכון!! ודוד נשאר מאחור... יש כאלו שעוקפים אותו... יש כאלו שמדלגים עליו... מותירים ענן מאחוריו... ודוד לא חוזר בנו!! **כן... אני משלם מחיר על הביטוח הרוחני שלי!!!** זה דבר שצריך לנשום נשימה עמוקה כדי להבין אותו ולעכל אותו...

לא אשכח את זה... כשהייתי בחור... אחרי כמה וכמה שנים שהייתי נוסע עם טרמפים עד צפת וחזור... וכמובן היינו לפעמים נתקעים שמונה תשע ועשר שעות בדרך עם טרמפים... יום אחד סו"ס גדלתי בשנה והשכלתי להבין שזמן גם שווה כסף... והתחלתי לנסוע באוטובוס!!! אבל חבר שלי עדיין לא!!! הוא עדיין המשיך לנסוע בטרמפים... והנה... שבת אחת היינו שנינו בצפת... וכעת הגיע הזמן לחזור לירושלים... כעת נפרדו דרכנו... אני כעת עולה על האוטובוס (ומבזבז 60 ₪ סכום עתק בימים אלו) ואילו הוא הולך לטרמפייאדה... ואז כמובן... התפתח מין תחרות בינינו... מין מירוץ מכוניות כזה... נו... בא נראה מי יגיע ראשון... נו... בא נראה אם היה שווה לנסוע באוטובוס ולשלם כסף או לא??

אז פעם אחת הוא באמת נתקע רציני בטרמפים והגיע אחרי שמונה שעות... ואני הגעתי עם האוטובוס תוך שלוש שעות... ואז לכולם היה ברור כל שקל ששלמתי לאוטובוס היה שווה... אבל!!! קרה כמה וכמה פעמים שדווקא אני שנסעתי עם אוטובוס הגעתי תוך שלוש וחצי שעות... ואילו הוא עמד חמש דקות בטרמפים... ואז הגיע איזה אמריקאי אחד עם רכב שרד ולקח אותו ותוך שעתים הוא היה בירושלים... ואז הוא היה "מוציא לי לשון" "נהנה" גם שילמתי... וגם הגעת אחרי...

אה... מה אני עונה לזו?? היה לי נסיעה שלימה לחשוב מה אני עונה לו... ואז קלטתי את הגירסה: כשאני משלם כסף לאוטובוס זה לא דווקא בשביל להגיע יותר מהר... כי... כי באמת לך תדע... אולי יהיה נס ויגיע איזה טרמפ ויקח אותי יותר מהר... אלא מאי?? הסיבה שאני מוכן לשלם כסף בשביל לנסוע באוטובוס זה

זה הפשט בפסוק: **"הלמני צדיק חסד ויוכיחני"!!!** כן... קבלתי מהלומה מיואב בן צרויה... הוא דיגל עלי... הוא עקף אותי... הוא הוכיח שהוא מסוגל לעמוד בניסיונות שאני עדיין לא הוכחתי את עצמי...

אבל אני לא חוזר ביי!!! **"שמן ראש-- אל ני ראשי"!!!**

מה פירוש שמן ראש- אל ני ראשי?? כשעושים מלחמה... מי מקבל את הגביע?? מי מקבל את המדליה?? מי עטור באותות הנצחון??

מי שעמד בגבורה בחזית הכי הכי הכי מסוכנת והצליח להתגבר... ממילא: אם יואב בן צרויה הצליח לעמוד בניסיון הכי קשה שאפילו דוד המלך לא העיז לעמוד בו... אם ככה יואב בן צרויה עקף את דוד... אם ככה... מי צריך להימשח בשמן המשחה להיות ראש?? לכאורה יואב!!!

אבל לא!!! הקב"ה מודיע לדוד המלך שלא!!! שמן ראש-- אל ני ראשי!! זה שיואב בן צרויה העיז לעמוד בניסיון שאני לא העזתי להתחכך בו... זה לא סיבה להכריז עלי שהוא יותר ממני... השאלה למה???

**פה טמון יסוד מאוד חשוב ונחוץ!!! זה דבר שהוא לא מובן מאליו:**

ברור שאחרי!!! אחרי שיש כבר ניסיונות... הרי העמידה בניסיון היא המבחן הגדול... ואם יוסף זכה להיקרא צדיק יסוד עולם זה רק בזכות הניסיון הגדול שהיה לו והוא עמד בו... עד כאן זה ברור!!!

כל זה **כשיש כבר ניסיון** מוגמר ועובדתי... כעת צריך להתגבר!!!

**אבל כל זמן שאין ניסיון**... כאן אדרבה... עיקר המבחן הוא שלא להיכנס לניסיון!!! לברוח מניסיון!! ואת זה מלמד אותנו דוד המלך!!!

היות והשליחות שלי כאן בעולם הזה זה לעשות רצון ה' ולא להיכשל בחטא... אני מצידי צריך להיצמד למשימה הזו ולעשות הכל כדי לא להעמיד את עצמי בסיכונים של חטא ויהי מה... אה... הרי יש אנשים שעומדים בניסיונות נוראים או עושים דברים מאוד טובים דרך מקומות מפוקפקים... ואילו אני נשאר מאחור?? **זה בסיידר... אני מוותר!!!** מוותר על הזכות הזו!!! (אז כמובן שצריך לדעת שיש גם את המקום של יואב בן צרויה... בכל דור הקב"ה שותל אנשים מסוימים שיש להם כוחות מיוחדים להתחכך בחטא ולהניצל ממנו... אבל הם לא מודל לחיקוי... אדרבה... המודל לחיקוי ה"שמן ראש" זה דווקא דוד המלך שבמקומות האלו הוא לא מפגין כח... אלא אדרבה... פה המקום להפגין חולשה גדולה ולא לשחק עם התכונות בניסיונות... זה המודל לחיקוי שלנו!!!)

המסר הזה מאוד אקטואלי בייחס לכל מיני אפשרויות מפותחות שיש לנו דרך הטכנולוגיה המתקדמת... זה לא סוד שהטכנולוגיה המתקדמת מעמידה אותנו בין הייתר מול אפשרויות הרבה יותר גדולות ונרחבות להרבות כבוד שמים... ישנם

